

Votre Programme Matmidim – Chiour ALEPH - BETH

Semaine du 4 au 7 décembre 2023

Souguia n°112

ת"ס

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

H'anouka – Le Chamach (2)

Avis des Richonim

Pour la Refoua Chelema de

Haim Dan Patrick ben David et Elie ben Kokhava et pour sa Hatslaha.

Pour la Brakha et Hatslaha de

Ysaac Yehia ben Tsyonn Yossef

matmidim.com

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יפשו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי יי יתן חכמה מפיו ויעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שְׂכָר והם עמלים ואינם מקבלים שְׂכָר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך

L'étude des Richonim dans cette Souguia doit porter sur plusieurs questions :

- ✓ **Les avis de Rav et de Rav Assi sont-ils différents ? Quelles sont les raisons de leur Din ?**
- ✓ **Quelles sont les preuves concernant l'utilisation de la H'anoukia pour une autre Mitsva ?**
- ✓ **Quel est l'avis de Rava dans l'utilisation de la H'anoukia ?**
- ✓ **Sur quel point Shmouel s'oppose-t-il à Rav Assi ?**
- ✓ **Comment les Richonim tranchent-ils dans la Mahloket Assour Léhichtamech léorah ?**
- ✓ **Déterminer ce qui pousse chaque Richon à préférer son argument et quelles sont les faiblesses de leur téhorie**
Etc...

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

Avis du Rif et du Baal Hamaor

ר"ף מסכת שבת דף ט עמוד א (Facultatif)

הלכות חנוכה: [דף כ"א ע"ב] א"ר זירא (אמר רב מתנה) אמר רב פתילות ושמינים שאמרו חכמים אין מדליקין בהן בשבת מדליקין בהן בחנוכה בין בחול בין בשבת מדקאמר מדליקין בהם בחנוכה בשבת ש"מ אסור להשתמש לאורה דכיון דאסור להשתמש לאורה לא אתי לאטווי ותו מדמדליקין בהן בחנוכה בשבת מכלל דאי כביא לא מזדקיך לה ש"מ כבתה אין זקוק לה [...]

שם עמוד ב

ת"ר נר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ ואם היה דר בעליה מניחה בחלון הסמוכה לרה"ר ובשעת הסכנה מניחה על שולחנו ודיו אמר רבא וצריך נר אחרת להשתמש לאורה ואי איכא מדורה לא בעי ואי אדם חשוב הוא אף על גב דאיכא מדורה צריך: [...]

אמר רב יהודה אמר רב אסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה אמר אביי כל מילי דמר עביד כרב בר מהני תלת דעביד כשמואל מדליקין מנר לנר [...]. אמר רבא היה תופס נר חנוכה ועומד לא עשה ולא כלום מ"ט מאן דחזי אמר לעסקיה הוא דנקיט לה

בעל המאור מסכת שבת דף ט עמוד א

למ"ד אסור להשתמש לאורה של נר חנוכה כל תשמיש במשמע אפי' תשמיש דמצוה ותשמיש קדושה משום דקסבר כיון שהם זכר לנרות ולשמן של היכל אסורות הן בהנאה כל עיקר אפילו לקרוא בספר ואפי' לסעודת שבת ולסעודת מצוה **ולמ"ד אסור להרצות מעות** כנגד נר של חנוכה דוקא הרצאת מעות וכיוצא בה שהיא תשמיש רשות ושל חול וכדקא פירש טעמיה משום בזווי מצוה אבל תשמיש מצוה ותשמיש קדושה מותר להשתמש לאורה **ושמואל** דמתמה עלה וכי נר קדושה יש בו לא ס"ל דאית ביה סרך קדושה ולא משום איסור הנאה במשתמש לאורה ולא הוה כה"ג בזווי מצוה לדעתיה ולא מדמי ליה לכסוי הדם ברגל כדמדמי ליה רב יוסף עד דמשתמש בגופו של נר כמו שמכסה דם ברגל ומנא לן דאית ליה לשמואל הכי מדאיפליגו רב ושמואל במדליקין מנר לנר דאלמא לא שרי שמואל אלא מנר לנר ומדמותיב רב אויא ממעשר שני שמעת מיניה דלא שרי שמואל להשתמש בגוף הנר בדבר הרשות **ומסקנא דשמעתא דחיישינן בני"ח לבזווי מצוה אפילו להשתמש לאורה לדבר הרשות כגון הרצאת מעות אבל קדושה אין בה ומותר להשתמש לאורה תשמיש של מצוה ולעולם צריך שתהא נר אחרת עמו בבית קבוע לכל תשמישיו** כדרבא דאמר רבא וצריך נר אחרת להשתמש לאורה ואפי' מאן דאמר מותר להשתמש לאורה כל תשמיש שבעולם בהא דרבא מודה שצריך נר אחרת שלא יהא הרואה אומר לצרכו הוא דאדלקה.

Programme du lundi

Avis du Ramban dans les H'idouchim

חידושי הרמב"ן מסכת שבת דף כא עמוד ב

ודאמרינן אסור להשתמש לאורה כל תשמישין במשמע **בין דמצוה** כגון סעודת שבת בין דרשות, ורב אסי לקמן הוסיף אפי' **הרצאת מעות שהוא עיון קל** ואינו נראה כנהנה שמרחוק הוא מרצה אותן אפ"ה אסור ומש"ה מתמה שמואל עלה דההיא וכי נר קדושה יש בו, וא"ת בסעודת שבת מאי בזו"י מצוה איכא דהא מצוה היא, לאו מלתא היא **דכל שאדם משתמש ממצוה זו לאחרת בזו"י מצוה היא זו** דמיחזי כמאן דלא חביבא ליה הך מצוה ועביד מצוה אחריתי, ועד כאן לא שרינן אלא להדליק מנר לנר משום דתרוייהו חדא מצוה נינהו כלומר מצות נר חנוכה ומין במינו אינו בטל אבל שאר מצות נראות כמבטלות זו את זו, ומסתייע הך סברא מדאמרינן **בגמרא דבני מערבא** ועוד מן הדא דר' תחליפא שאיל לרב חסדא לא כן אלפן רבי שבת שחל להיות בחנוכה שאסור לראות מטבע לאור נר חנוכה הרי אינו שחך ומוציא את הפתילה לית טעמא אלא שלא הוצת האור ברוב הדלק, פי' רב תחליפא מקשי לרב חסדא לא כך למדתנו רבינו שאפי' שבת שחלה להיות בחנוכה אין מדליקין בפתילות ושמנים שמנו חכמים ואמאי אסור אם טעם איסור הפתילות ושמנים הוא מפני שהאור אינו נמשך אחריו והוא שוכח ומוציא את הפתילה כדקאמר לעיל, הרי אמרו שאסור לראות מטבע לנר חנוכה וכיון שכן לא אתי לאטווי, **אלמא מאן דאסר לראות מטבע כל תשמישין נמי אסור** דאי שרי בשאר תשמישין הא אתי לאטווי, **וכן דעת רבינו הגדול** ז"ל שפסק הלכה כדברי כולם להחמיר וכן **מדברי ר"ח** ז"ל, ואין כאן בית מיחוש דודאי אסור בכל תשמישין דעל כרחין הלכה כרב מתנא אמר רב דר' ירמיה ור' יוחנן הכי ס"ל ואביי קבלה בסוף וקרא אנפשי' כדלא זכי משום דלא גמרה מעיקרא כי היכי דלא תשתכח מיניה.

Programme du mardi

Avis du Ramban dans le Milh'emet Hachem

מלחמת ה' מסכת שבת דף ט עמוד א על בעל המאור

אמר הכותב זה הפי' בא במחותרת על דברי רבינו הגדול ז"ל ולפיכך ניתן להצילו שהוא פסק כדברי שניהם ואמת הדבר שעיקר פירוש השמועה פשוט הוא דכי אמר **רב אסי** אסור להרצות מעות רבותא קמ"ל שאפילו הרצאת מעות שאינו אלא עיון הקל אסור כל שכן תשמיש אחר בין של מצוה בין של קדושה ואפילו **שמואל** נמי בשאר תשמישין מודה דאסור משום דהרואה אומר לצרכו הוא דאדלקה ואף על פי שיש לו נר אחר פעמים אדם מדליק כמה נרות בביתו ולא חלק אלא על הרצאת המעות מפני שאינו תשמיש אלא הנאה בעלמא ומשום הכי אמר וכי נר קדושה יש בו וכי מצות דבר שבקדושה הם כגון תפילין וספר תורה ותשמישיהן שהן אסורין בהנאת תשמישין דחול ולפום הכי אמר ליה רב יוסף וכי דם קדושה יש בו שלא ינהוג בו כמו שירצה והלא תשמישי מצוה נזרקין הן אלא אף על פי שנזרקין לאחר מצותן בשעת מצותן נוהגין בהן קדושה שלא יהו מצות בזויות עליו הכא נמי נוהגין בהם כדברים שבקדושה ואסורים בתשמישי חול בשעת מצותן ולא משום דדמי בזיון לבזיון אתי לה רב יוסף

וזה פירוש השטה באמת וברור וכן הא דמדמי רבי יהושע בן לוי נויי סוכה לנר חנוכה ה"נ קאמר דקסבר דמשום דחל שם שמים על הנר הוא ואתמה רב יוסף דאפילו לדבריו תלי תניא בדלא תניא הוא אלא משום בזו"י מצוה הוא שנאסרו בשעת מצותן וכיון שנאסרו אף זה שבא לסלקן מן המצוה ולהסתפק מהן אסור דהא איתקצי לה:

מכללא דשמעתא כולה שמעינן דנר חנוכה בכולהו שמושין אסור כעין דבר שיש בו קדושה והרצאת מעות וכל שכן שאר תשמיש קאמרינן **וראיה לדבר** דאמרינן בפרק כירה דטעמא דעטורי סוכה משום דהוקצה למצותו אפילו רבי שמעון מודה וכן אתה דן מעתה לנר חנוכה כלומר דכיון דאסור משום בזוי מצוה **הקצהו מדעתו לגמרי** ונאסר בכל תשמישין שבעולם שהרי הוקצה למצוה דומיא דעטורי סוכה ודומיא דהדס של מצוה שאסור להריח בו כלל

ואפילו אם היה הפירוש שפירש בעל המאור ז"ל נכון על כרחו הלכה אסור להשתמש לאורה דקי"ל כרבי זירא אמר רב מתנא אמר רב שמדליקין בכל פתילות ושמינים בין בחול בין בשבת וטעמא משום דאסור להשתמש לאורה ור' ירמיה ור' יוחנן הכי ס"ל ואפילו פליג רב אסי כרב ור' יוחנן ק"ל דתלמיד הוה לגבייהו ואין הלכה כתלמיד במקום הרב ואביי דהוא בתרא קבלה ואמר דלא זכה בדלא גמרה מעיקרא כדי שלא תשתכח ממנו מרחב חביבות שהיתה חביבה עליו וכל הגאונים ז"ל כך פסקו הלכה כרב מתנא אמר רב וכן מוכח בירושלמי כמו שפירשנו שמי שאמר אסור להרצות מעות כ"ש שאר תשמישין דגרסינן התם ע"כ לפתילות מכאן ואילך לשמינים ר' אבהו בשם ר' יוחנן מפני שהאור אינו נמשך אחריו והוא שכח ומוציא הפתילה ועוד שלא הוצת האור ברוב הדלקה וכו' עד ועוד מן הדא דרב תחליפא שאיל לרב חסדא לא כן אלפן רבי בשבת שחלה להיות בחנוכה שאסר לראות מטבע לאור הנר הרי אינו שכח ומוציא את הפתילה הוי ליה טעמא משום שלא הוצת האור ברוב הדלקה וכך פירשו דרב תחליפא הקשה לרב חסדא לא כך למדתנו רבינו שאפילו שבת שחלה להיות בחנוכה אין מדליקין בפתילות ושמינים שמנו חכמים ואמאי אסור אם טעם איסורן מפני שהאור אינו נמשך אחריו והוא שכח ומוציא את הפתילה הרי אמרו שאסור להרצות מעות כנגד נר של חנוכה וכיון שאסור להשתמש לאורה לא אתי לאטווי ותוכל ללמוד מכאן שמי שאמר אסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה כל תשמישין אסור שאם היה מותר בשאר תשמישין הא איכא למיגזר משום שמא יטה אלא כמו שפירשתי עיקר וכן דעת כל הגאונים ז"ל:

Programme du mercredi

Avis du Rachba

חידושי הרשב"א מסכת שבת דף כא עמוד ב

אמר ר' ירמיה מאי טעמא דרב קסבר כבתה אין זקוק לה ואסור להשתמש לאורה. **וטעמא דמילתא משום דעל ידי נס שנעשה במנורה תקנו והלכך עשאוה כמנורה שאסור להשתמש לאורה, ואי נמי כיון דלמצוה מדליקה אי משתמש בה איכא בזוי מצוה,** וא"ת אם כן רב הונא ורב חסדא היכי שרו וכי לית להו בזוי מצוה אסור והא אבא דכולהו דם (לקמן כ"ב א'), ועוד ליקשו עלייהו מהא דתניא לקמן מעשר שני אין שוקלין כנגדו דינרי זהב וכמו שהקשו ממנה לקמן למאן דאמר מדליקין בקינסא דלא חייש לבזוי מצוה, **י"ל דסבירא להו לרב הונא ולרב חסדא דכל שאינו משתמש בגופו כשוקל כנגדו או שמדליק ממנו בקינסא לאו בזוי מצוה הוא** ואף על גב דמשתמש לאורה דהא לא משתמש בגופיה ממש, ולא כל התשמישין שוין ולא כל הבזויין שוין וכדמוכח שמעתין דלקמן.

והלכתא כמאן דאמר אסור להשתמש לאורה דהא כי אתא רבין נמי אמרה משמיה דרבי יוחנן וקבלה מיניה אביי ואמר אי זכאי קיבלתיה מעיקרא, **ורבא נמי** דהוא בתרא הכי סבירא ליה כדמוכח בסמוך דאמר וצריך נר אחרת להשתמש לאורה, **והר"ז הלוי ז"ל** כתב דההיא אפילו מאן דאמר מותר להשתמש לאורה מודה בה דאי ליכא נר אחרת הוואה אומר לצרכו הוא דאדלקה, ואינו מחוור בעיני כלל דהא ודאי מאן דאמר מותר להשתמש לאורה כל תשמיש קאמר ואמאי ניחוש לנכנסין ויוציאין דאמרי לצרכו הוא דאדלקה, ועוד נראה לי דעל כרחין רבא אסור להשתמש לאורה אית ליה דאמרינן לקמן (כ"ג ב') אמר רבא פשיטא לי נר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו, ואם איתא דמותר להשתמש לאורה עושה נר אחד ועולה לו לכאן ולכאן, ומניחה על שולחנו ודיו הוה ליה למימר כדרך שאמרו בשעת הסכנה

מניחו על שלחנו ודיו, ומינה נמי משמע דאסור להשתמש לאורה כל תשמיש ואפילו תשמיש דמצוה כגון סעודת שבת וקריאת התורה, ורב אסי נמי הוסיף בה לקמן אפילו תשמיש כל דהו שאינו נראה כנהנה דאמר אסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה כלומר אפילו מרחוק כנגדה שאינו נראה כנהנה ממנה, והיינו דמתמה עליה שמואל וכי נר קדושה יש בו, וכן פסק הרב אלפסי ז"ל כדברי כולם להחמיר,

ואף על גב דאיפליגו רב ושמואל במדליקין מנר לנר ואוקימנא פלוגתייהו באכחושי מצוה ובדקא מדליק משרגא לשרגא וקיימא לן כשמואל דשרי, אבל בקינסא לכולי עלמא אסור משום בזווי מצוה, דאלמא היכא דאיכא משום בזווי מצוה בלחוד הוא דאסור הא היכא דליכא משום בזווי מצוה שרי, והכא בתשמיש דמצוה לאו בזווי מצוה איכא, י"ל דכל שמשמש בו לא מיפרסמא מילתא דהרואה אומר לצרכו הוא דאדלקה, והלכך אפילו ליכא משום בזווי מצוה כל היכא דלא מיפרסמא מילתא אסור, והיכא נמי דאיכא משום בזווי מצוה כהרצאת מעות מרחוק כנגדה אסור אף על גב דליכא משום פרסומי ניסא, אי נמי י"ל דכל שאדם משתמש ממצוה זו לאחרת בזווי מצוה היא זו דמיחזי כמאן דלא חביבא ליה הך מצוה ועביד מצוה זו תשמיש למצוה אחרת, ולהדליק מנר לנר דוקא הוא דשרי שמואל משום דחדא מצוה היא.

Programme du jeudi

Avis du Ran

ר"ן על הרי"ף מסכת שבת דף ט עמוד א

הלכות חנוכה שמע מינה אסור להשתמש לאורה. פירוש כל תשמישין ואפילו תשמיש מצוה דכיון שעל ידי נס שנעשה במנורה תקנה עשאוה כמנורה שאין משתמשין בה כלל ואם איתא דשרי לאישתמושי תשמיש מצוה בנר חנוכה האיך מדליקין נר חנוכה בשבת בכל השמנים והרי כשישתמש בה בסעודת שבת אתי לאטוויי אלא ודאי כדאמרן
והא דאמר רב לקמן [דף כב א] אסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה לאו למימרא דדוקא תשמיש דרשות אסור אבל תשמיש דמצוה שרי אלא לומר דאפילו ריצוי מעות שהוא תשמיש קל אסור והכי מוכח בירושלמי וכן נראים דברי הרמב"ם ז"ל בפ' ד' מהלכות מגלה וחנוכה וזה שלא כדברי הר"ז הלוי ז"ל וא"ת והא אמרי' [דף כב א] דאבוהון דכולהו דם כלומר דמדכתיב ושפך וכסה ודרשינן במה ששפך יכסה שלא יכסנו ברגל כדי שלא יהו מצות בזויות עליו ילפינן שאסור להסתפק מנויי סוכה ושאסור להשתמש כנגד נר חנוכה משום בזווי מצוה ואי אפילו תשמישי מצוה קאמרינן מאי בזווי מצוה איכא דהא אמרינן בגמ' (שם) דלרב דאמר אין מדליקין מנר לנר אי טעמיה משום בזווי מצוה כל היכא דקאמר מדליק משרגא לשרגא ממש שלא ע"י קנסא שרי דכיון דמצוה ממצוה קא מדליק ליכא משום בזווי מצוה וה"נ מאי שנא י"ל דעד כאן לא שרינן אלא להדליק מנר לנר משום דתרוייהו חדא מצוה כלומר מצות נר חנוכה ומין במינו אינו בטל אבל שאר מצות נראה כמבטלות זו את זו:

שם עמוד ב

אמר רבא וצריך נר אחרת להשתמש לאורה. נראה לי דנהי דרבא מודה דאסור להשתמש לאורה וכיון שכן פשיטא דצריך נר אחרת הכא ה"ק דאף על גב דבשעת הסכנה כיון (שכן) דמניחו על שולחנו על כרחו משתמש לאורה אפילו הכי צריך נר אחרת לעשות היכרא בדבר:
ואי איכא. מדורת אש לא צריך נר אחרת לפי שמשתמש באור המדורה ויש היכר שהנר של מצוה היא:

בית הבחירה למאירי מסכת שבת דף כא עמוד א (facultatif)

זה שביארנו שאסור להשתמש לאורה פירושו בכל תשמיש ואפי' תשמיש של מצוה ותשמיש של קדושה ואפילו לקריאת ספר או לסעודת שבת ובכיוצא באלו ודבר זה **יש שפרשוהו משום בזווי מצוה** ואף

לתשמיש של מצוה וכל שמשמש ממצוה זו לאורה מראה עצמו כמי שאינה חביבה לו ולא התירו הדלקה מנר לנר אלא מפני שהיא אותה מצוה בעצמה ומה שאמרו למטה אסור להרצות מעות לאורה של נר חנוכה לא הוצרכה אלא מתוך שהוא עיון קל ונעשה מרחוק והייתי סבור להתיר ובא ולמד שאף בזה יש בזוי מצוה וזה שאמר שמואל על דבר זה למטה וכי נר קדושה יש בו שנראה לדבריו שמותר לא חלק אלא בתשמיש זה שהוא קל ואינו נראה כנהנה ממנו וכמיקל בכבוד המצוה ואף בזה השיבו רב יוסף וכי דם קדושה יש בו ואעפ"כ אמרו עליו במה ששפך יכסה שלא יכסנו ברגל שלא יהו מצות בזויות עליו וכן הלכה ומ"מ נראה ששמואל לא היה בא בזה מטעם בזוי מצוה אלא מטעם שיהא הרואה אומר לצרכו הוא שהדליק ואפי' היה שם נר אחר פעמים שאדם מדליק כמה נרות ומתוך כך היה חולק בהרצאת מעות שאין כאן חשש צרכו הואיל ואין אדם מרגיש בתשמישו מתוך שהוא נעשה במהירות ומפני זה תמה וכי נר קדושה יש בו ליאסר בכל הנאה כתפלין וספר תורה ותשמישיהן שאסורין בהנאת תשמיש של חול הא מ"מ מודה הוא באיסור שאר תשמישין ואף בזו השיבו רב יוסף וכי דם קדושה יש בו והרי תשמישי מצוה נזרקין לאחר תשמישן ואעפ"כ בשעת מצותן נוהגין בהן כדבר שבקדושה ליאסר בכל תשמיש של חול שלא לבזות את המצוה והלכה כרב יוסף והיא היא שהביאה גדולי הפוסקים להביא שמועת הרצאת מעות ומכאן אתה אוסרן לכל תשמיש שבעולם ויש באים בה מטעם איסור הנאה וקדושה גמורה הואיל והן זכר לנרות ולשמן היכל הקצהו מדעתו לגמרי והרי הן כנויי סוכה או הדס של מצוה ולא עוד אלא שמפריזים על מדותיהם לאסור בהנאה כל שבהן אף לאחר מצותן אלא אם נשאר שם שמן בראשונה יוסיף עליו בשניה וידליק וכן בכל הלילות ואם נשאר שם כלום באחרונה עושה לו מדורה ושורפו במקומו וכן מנהיגים לכנס כל הפתילות ובלילה אחרונה שורף את כלן ואף על פי שעצי סוכה ונוייה לאחר מצותה מותרים בזו כך היה דעתו אבל נר חנוכה דעתו היה שיכלה הכל ולכך הקצהו שאין הלכה כדברי האומר אדם יושב ומצפה מתי תכבה נרו והרי זה מעתה כמקדישו לשמים וכן אינו דומה לנר שבת שמותר לאחר מצותו שנר שבת אף בשעת איסורו מותר ולא עוד אלא שעיקרו לתשמיש:

ולמדת ענין זה בשלשה דרכים שבאחת אתה אוסר כל תשמישיו מטעם בזוי מצוה ואחר מצותן מותר לגמרי והשנית שאתה אוסר ברוב תשמישין ומתיר במיעוטן כל שאין בהם לרואים חשש צרכו והשלישית מטעם קדושה ואף לאחר מצותה וכל זה אינו מעיקר הדין שהרי אתרוג של מצוה מותר להריח בו ושופר לגמע בו וטלית רשאי להתכסות בה ומאחר שהחמירו בחנוכה בתחלתה יותר מאלו החמירו בה בסופה יותר משאר תשמישי מצוה ואף חידוש הפתילות בכל לילה אינו מן הדין אלא דרך הדור ומדמיון נרות של מקדש

ועיקר הדברים לדעתנו כשיטה ראשונה הואיל והוזכרה בגמ' להדיא וכן שהשיבו ממנה על שמואל להעמיד דבריו של רב ואף גדולי הפוסקים ראיתי נוטים בו שכתבו לאיסור הרצאת מעות כדי שלא לטעות בפ' אסור להשתמש לאורה כדעת ראשון להתיר הרצאת מעות וכתבו להתיר בפירוש לשיעורא שאם היתה דולקת עד שיעורה ורצה לכבותה או להשתמש לאורה מותר וקצת גאונים מוסיפין בה דוקא כשנטלה ממקומה ומ"מ כ"ש שאם הותיר אין הנותר בשריפה ומותר להשתמש בו ואף בתוך חנוכה ואף על פי שיש מפרשים את דבריו דוקא בשדלקה כשיעורה שלא חלה המצוה על הנותר הא כל שכבתה בתוך זמנה לא אין זה כלום שמאחר שפסקת כבתה אין זקוק לה כל שכבתה הרי הוא כמה שנותר אחר שיעורו והדברים ברורים:

ויש שכתבו בענין הרצאת מעות דברים זרים אין צרך לכתבן וכן יש מתירין בתשמיש של מצוה ואינו כלום שא"כ לא היינו מתירים בשמנים ופתילות שהזכרו מ"מ יש שואלים ואף לדעת האומר משום קדושה היאך נאסרה תשמיש אורה והרי אמרו אשה בוררת חטים לאור בית השואבה והרי אותה אורה בפתילות בלאי בגדי כהונה ואם נפשך לפרש בה ולומר יכולה היתה לברור ולא שבוררת ולא בא אלא ללמדנו רוב האורה והרי בתלמוד המערב הקשו עליה וכי יכולה היתה לברור בלא מעילה עד שתרוצו קול ומראה וריח אין בהם מעילה ומ"מ לא יפה שאלו שהרי בשני של פסחים אמרו מעילה הוא דלית בהו הא איסורא אית בהו ובשמחת השואבה הקלו להרבות בשמחה והרי עיקר האורה להאיר להם היתה לילך לשילוח לשאוב:

Liste des 112 Souguiot étudiées sur Matmidim

Souguiot de Brah'ot			Souguiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Mééin Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen 18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'	<u>Hanouka</u> 8. Emplacement de la Hanoukia 44. 45. Ner Ich oubeto 111. 112. Le Chamach <u>Pourim</u> 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek <u>Pessсах</u> 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets
Souguiot générales			
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera 53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o	54. Mitsvot lav lihanot nitanou 55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant	<u>Sefirat Haomer</u> 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira
Chabbat – Melekhet Mah'chevet		Chabbat – Les Derabanan	
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Réchek	75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov 107 – 110. Nerot Shabbat	<u>Ben Hametsarim</u> 100. 3ème Beit Hamikdash <u>Roch Hachana</u> 35. Les trois Livres 101 - 103. Tkiot Choffar
Hachkafa- pensée juive	Even Haezer	Yorei Dé'ah	
81 à 84. Tsaar Baalei Haim	96 à 99. Yih'oud	73. 74. Maaser sur les gains	
			<u>Soukot</u> 36. Mitstaer 104 - 106. Ma'amid